

1. kapitola

TEENAGEROVSKÉ ZAČÁTKY

„Sen zůstane jen snem... dokud se nerozhodnete ho uskutečnit.“

– Harry Styles

Harry se narodil 1. února 1994 v Eveshamu ve Worcestershiru, ale byl ještě hodně malý, když odtud rodina Stylesových odešla a přestěhovala se do Holmes Chapel – ospalé vesničky plné zeleně, která leží ukryta v malebné krajině východního Cheshiru asi třicet kilometrů jižně od Manchesteru.

Jelikož oba jeho rodiče pracovali, Des Styles byl provozním ředitelem v jedné z předních finančních společností a Anne pracovala na částečný úvazek v kanceláři, začal Harry ve svých dvou letech chodit do školky Happy Days Club & Nursery School. Jakmile Harry překonal počáteční šok z neznámého prostředí, ohromně se mu tam zalíbilo – zvláště, když si směl zdobit krajíce chleba potravinářskými barvivy a své výtvary pak opékat a jíst.

V září 1998 přešel Harry neboli „H“, jak mu v rodině říkali, ze školky do nedaleké základní školy Hermitage Primary. A přestože uplynulé dva roky chodil každý den do školky, jeho matka přiznává, že se jí nahruly slzy do očí při pomyslení, že její chlapeček půjde do „opravdické“ školy. Harry se ale pustil Anniny ruky a hnal se do třídy ve své vzorně nažehlené uniformě tvořené šedými kalhotami, bílým tričkem s límečkem a modrým svetříkem, aniž by se na ni ohlédl. Anne sice chtěla, aby se s tím její chlapeček vyrovnal po svém, ale zároveň se nemohla přimět odejít a nechat ho v péči někoho jiného. A přestože si už tímto citovým traumatem prošla s Harryho starší sestrou Gemmou, vyčkávala u školy ještě asi hodinu pro případ, že by jí bylo zapotřebí.

Na své studium v Hermitage Primary vzpomíná Harry jako na „šťastné dny“, jak prozradil v úplně první knize skupiny One Direction nazvané *Dare To Dream*. To ale neznamená, že ho spolužáci občas nešíkanovali. „Myslím, že nejdůležitější je to někomu říct. Promluve si o tom se svými rodiči, nebo to sdělte někomu jinému,“ prohlásil v nedávném rozhovoru pro internetový časopis *KansasCity.com*. Harry naštěstí dlouho neotálel a požádal o pomoc učitele, kterému důvěřoval. Když byl dotázán, jestli má nějaký vzkaz pro ty ze svých fanoušků, kterým školní trýznitelé působí podobné trápení, Harry je vyzval, aby stejně jako on promluvili místo toho, aby tiše trpěli.

Poté co vyzrál na své trýznitele, Harry konečně mohl být sám sebou, a jelikož měl velmi blízký vztah se svou sestrou Gemmou, nijak mu nevadilo hrát si s dívkami ze třídy. „Kamarádil jsem se s holkami stejně jako s kluky,“ vzpomínal později. „Nepatřil jsem k těm klukům,

co si myslí, že holky jsou moc navoněné, a nemají je rádi; já kamarádil tak nějak s každým.“ Okruh Harryho přátel se rozšířil ještě víc díky tomu, že se stal členem školního fotbalového týmu. „Když jsem začal chytat za místní tým, našel jsem si přátele i z jiných škol, takže jsem měl spoustu kamarádů. Vždycky jsem byl rád mezi lidmi a rád jsem nové lidi poznával, takže jsem měl pořád velikou skupinu přátel.“

Jako většina kluků jeho věku Harry fotbal stejně rád sledoval, jako hrál, a fandil Manchesteru United. Méně obvyklé už bylo, že s nadšením účinkoval ve školních představeních. „Jednou jsem hrál Buzze Lightyera v *Chitty Chitty Bang Bang*,“ prozradil. „Vím, že to zní trochu divně, ale když se děti schovaly před Child-Catcherem v obchodě s hračkami, byli tam s nimi Buzz a Woody, a já jsem hrál Buzze.“ Další „podivná“ role ho potkala, když hrál faraóna ve stylu Elvise Presleyho ve školní adaptaci muzikálu *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*.

„Nepatřil jsem k těm klukům, co si myslí, že holky jsou moc navoněné, a nemají je rádi; já kamarádil tak nějak s každým.“

– Harry Styles

Když hrál v představení pro následující rok Barneyho, myš, která žije v kostele, vtrhl ve stylu Buzze Lightyera do pokoje své starší sestry Gemmy a „vypůjčil si“ její šedivé školní punčocháče. „Musel jsem mít na sobě punčocháče a čelenku s ušima a přede všemi zpívat. Myslím si, že jsem byl dobrá myš,“ uvažoval později. A každý, koho zajímá, jak dobře si Harry jako myš vedl, to může posoudit sám, když na YouTube zadá „Harry Styles before he was famous“.

Pochopitelně to nebylo jen hraní, co mladého Harryho na divadle uchvátilo. „Poprvé jsem opravdu zpíval ve školním představení. To vzrušení, které jsem pocítil na jevišti, se mi opravdu líbilo a chtěl jsem zažít další. Zpěv jsem vždycky miloval. První písnička, jejíž text jsem se naučil, byla ‚Girl of My Best Friend‘ od Elvise. S touhle hudbou mě seznámil táta, a když mi děda dal karaoke zařízení, s bratrancem Brianem jsme nahráli spoustu Elvisových písniček. Přál bych si je najít, abych si je mohl poslechnout.“

Navenek byli Des a Anne oddaný pár se dvěma rozkošnými dětmi, ale ve skutečnosti to bylo trochu jinak. Vztah mezi Anne a Desem se už nějakou dobu zhoršoval, a když se rodiče rozhodli, že se rozejdou, sedli si s Harrym a Gemmou a vysvětlili jim situaci, jak nejlépe uměli. Harrymu bylo tehdy teprve sedm let, a přestože byl zpočátku zdrcený, s novou situací se rychle smířil. „Pamatuji si, že jsem plakal, když mi rodiče oznámili, že se rozvádějí, ale potom jsem byl v pohodě,“ přiznává v *Dare to Dream*. „Myslím, že jsem ani pořádně nechápal, co se vlastně děje. Byl jsem jen smutný, že moji rodiče už nebudou spolu.“

„Já jsem neodešel jen tak, prostě jsme se rozhodli, že bychom se měli rozvést,“ sdělil Des skotskému deníku *Daily Record* bezprostředně po úspěchu skupiny One Direction. „Samozřejmě že mi [Harry] s Gemmou chyběli, jako by chyběli každému, kdo není bezcitný netvor. Bylo to těžké. Každou noc jsem ho krmil, měnil mu pleny, ukládal ho, když byl nemluvně, a najednou jsem s nimi už nebydlel. Nepatřím k tátům, co se rodině odcizí. Bylo pro mě těžké od nich odejít, ale tyhle věci se prostě stávají.“ Harry a Gemma se nakonec po dvou letech z Holmes Chapel odstěhovali, když Anne převzala hospodu v Northwichi, kde žili dalších pět let.

Ačkoli přesídlení do Northwiche nebylo tak náročné a stresující jako stěhování rodiny z Eveshamu, Harry znovu musel opustit všechno, co znal.

A full-page photograph of Harry Styles performing on stage. He is wearing a light grey blazer over a white t-shirt and dark trousers. He has long, wavy brown hair and is holding a microphone to his mouth with his right hand, while his left hand is placed over his chest. The background is dark with blue stage lighting and out-of-focus circular light spots.

**„Vždycky jsem
byl rád mezi lidmi
a rád jsem nové lidi
poznával, takže jsem
měl pořád velikou
skupinu přátel.“**

– Harry Styles

„Poprvé jsem opravdu zpíval ve školním představení. To vzrušení, které jsem pocítil na jevišti, se mi opravdu líbilo a chtěl jsem zažít další. Zpěv jsem vždycky miloval.“

– Harry Styles

Přestože Harry v Heritage Primary dál studoval, byl ještě příliš mladý na to, aby si udržel mimoškolní kontakt se svými přáteli. A jelikož měla Anne plné ruce práce s provozováním hospody, Harry si často musel hledat zábavu sám. To však bylo těžší, než by se mohlo zdát, protože hospoda stála na odlehlém místě, a Harry se nějaký čas obával, že jeho jedinými přáteli budou zvířata žijící v okolních polích. Poté co na něj krátce po přistěhování zaútočil sousedův temperamentní kozel, se měl Harry na pozoru, když se sám toulal po okolí. Naštěstí tu byl kluk jménem Reg, který bydlel nedaleko a byl starý asi jako Harry. Z obou chlapců se brzy stali nerozluční kamarádi. O víkendech a školních prázdninách Harry a Reg vždycky naskočili na kola a hnali se za společným dobrodružstvím. Jedním z dobrodružství, které Harryho nikdy neomrzelo, byla jízda na zmrzlinovou farmu Great Budsworth Ice Cream Farm, vzdálenou asi tři kilometry. Jak později prozradil: „To první léto jsme tam [na farmu] s Regem jezdili každý den. Půjčili jsme si každý od mámy dvě libry a jeli tam na kole pro zmrzlinu. Pamatuju si to, jako by to bylo včera.“